

رابطه خودآگاهی شناختی و عملکرد حافظه رویدادی در بیماران مبتلا به وسوس و افراد عادی

راضیه اجتماعی پور^{۱*}، فاطمه گلستان جهرمی^۲

خلاصه

مقدمه: پژوهش‌های اخیر نقص عملکرد حافظه را در افراد مبتلا به وسوس نشان داده‌اند. هدف از انجام پژوهش حاضر، بررسی رابطه خودآگاهی شناختی و عملکرد حافظه رویدادی در بیماران مبتلا به اختلال وسوسی- جبری (Obsessive compulsive disorder) و افراد عادی بود.

روش: ۳۰ بیمار مبتلا به اختلال وسوسی- جبری و ۳۰ فرد عادی از مرکز درمانی- تخصصی اعصاب و روان شیراز به طور تصادفی انتخاب شدند. مقیاس وسوسی- جبری Yale-Brown، مصاحبه بالینی، پرسشنامه فراشناخت Wells و همکاران و تکالیف رمزگردانی کلامی، عملی و تصویرسازی ذهنی مورد استفاده قرار گرفت. جهت مقایسه گروه‌ها در خودآگاهی شناختی و حافظه رویدادی از آزمون MANOVA و بهمنظور بررسی رابطه بین متغیرها از تحلیل میانجی استفاده شد.

یافته‌ها: افراد مبتلا به اختلال وسوسی- جبری نسبت به افراد عادی عملکرد پایین‌تری در حافظه رویدادی داشتند، اما خودآگاهی شناختی بیشتری را از خود نشان دادند. همچنین عملکرد حافظه رویدادی نقش واسطه‌ای را بین خودآگاهی شناختی و اختلال وسوسی- جبری ایفا نمود.

نتیجه‌گیری: خودآگاهی شناختی فزاینده در افراد مبتلا به وسوس، هم آسیب‌شناسی وسوس و هم کاهش عملکرد حافظه رویدادی را تبیین می‌نماید. درمان‌های فراشناختی می‌توانند تمرکز بر خود را کاهش و کنترل افکار را افزایش دهد.

واژه‌های کلیدی: خودآگاهی شناختی، حافظه رویدادی، اختلال وسوسی- جبری

۱- مری، گروه روانشناسی، دانشگاه پیام نور، تهران، ایران ۲- دانشجوی دکتری، گروه روانشناسی تربیتی، دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی، دانشگاه شهید چمران، اهواز، ایران

*نویسنده مسؤول، آدرس پست الکترونیک: r.eatesami@gmail.com

خود و گوش به زنگی به تهدید، به فعال شدن باورهای ناکارامد کمک می کند (۶).

حمایت تجربی برای نقش خودآگاهی شناختی در نقص عملکرد حافظه در بیماران مبتلا به وسوس از یافته های مطالعاتی مانند Goldman و همکاران (۷) و Harris و Cranny (۸) نشأت می گیرد که افراد مبتلا به وسوس در مقایسه با گروه شاهد و افراد بدون وسوس عملکرد ضعیف تری را در حافظه نشان دادند. بنابراین به نظر می رسد سطوح بالای خودآگاهی شناختی موجب مشکلات حافظه می گردد. این مسئله شاید باعث افزایش اطلاعاتی شود که مورد توجه قرار گرفته و شناسایی شده اند (مانند افکار مزاحم منفی). این اطلاعات وارد هشیاری می شود و با تکالیف شناختی جاری تداخل پیدا می کند (۷). Lysaker و همکاران گزارش کردند که توجه بیش از حد به افکار و بازیبینی فرایندهای ذهنی در افراد مبتلا به وسوس باعث تحریب عملکرد حافظه می شود. بنابراین استفاده این افراد را از راهکارهای رمزگردانی که با تلاش انجام می شود، دچار مشکل می سازد (۹).

خودآگاهی شناختی از مهارت های فراشناختی محسوب می شود. طبق یافته های تحقیق McEvoy و همکاران، فراشناخت ها در پدید آمدن و تداوم اختلالات در برگیرنده تفکر عود کننده و آزار دهنده مانند اختلال اضطراب تعمیم یافته، اختلال وسوسی - جبری، اختلال استرس پس از سانحه، افسردگی و روان پریشی نقش بسزایی دارد. دانش فراشناختی در اختلال وسوسی - جبری می تواند نامناسب و ناکارامد باشد؛ به طوری که تفکرات بهنجار به عنوان تهدید ارزیابی می شود و در این هنگام فرایندهای فراشناختی می تواند ناکارامد عمل کند و به نظارت افراطی بر تفکرات منجر شود. بنابراین در باورهای وسوسی که زمینه ساز اختلال وسوسی - جبری می باشد، دانش و فرایندهای فراشناختی ناکارامد و نامناسب است (۱۰).

آنچه هنوز در تحقیقات پیشین بررسی نشده است، این که چگونه نقص های حافظه با نشانه های آسیب شناختی اختلال وسوسی - جبری در ارتباط است؟ سؤال اساسی این

مقدمه

از آن جا که شک و تردیدهای وسوس ویژگی بارزی در افراد مبتلا به اختلال وسوسی - جبری (Obsessive compulsive disorder) است، پژوهش های اخیر به بررسی عملکرد حافظه در افراد مبتلا به این اختلال پرداخته و نقص های حافظه را در این بیماران نشان داده اند (۲، ۱). مدل های شناختی وسوس بر ارزیابی منفی از افکار مزاحم تأکید دارد که منجر به رفتار ختنی کننده می شود. نظریه های شناختی وسوس بر محتوای فکر کژ کار تمرکز می کنند؛ بدین معنی که عنصر اساسی در شکل گیری وسوس ها معنی شخصی است که فرد به وقوع فکر مزاحم ناخواسته و محتوای آن می دهد. Clark (به نقل از مهرابی زاده هنرمند و همکاران) ابراز می دارد که افراد مبتلا به اختلال وسوس نه تنها افکار وسوسی را بد تعییر می کنند، بلکه توان خود را در کنترل این افکار کمتر از آن چه در واقع هست، می پنداشند (۳).

Moritz و همکاران در مورد نقص حافظه در وسوس بیان می کنند که شک های آسیب شناختی و آداب های وارسی توسط دقت پایین در حافظه تبیین می شود. این نظریه آسیب شناسی وسوس را به عنوان پیامدی از مشکلات حافظه از پیش موجود در نظر می گیرد، اما از حمایت تجربی کافی برخوردار نیست (۴). افراد مبتلا به وسوس علاوه بر مشکلات شناختی در حوزه ای به نام فراشناخت هم دچار مشکل هستند. طبق نظر Wells، فراشناخت به فرایندهای شناختی و ساختارهایی اطلاق می شود که شناخت فرد را بازیبینی و کنترل می کند. یکی از مؤلفه های فراشناخت، خودآگاهی شناختی می باشد. خودآگاهی شناختی به معنای تمرکز فرد بر فرایندهای ذهنی است (۵). خودآگاهی شناختی با آسیب شناسی وسوس در ارتباط است. باباپور خیرالدین و همکاران در پژوهشی نشان دادند که خودآگاهی شناختی با بروز باورهای وسوسی رابطه مثبتی دارد. خودآگاهی شناختی از طریق توجه افراطی متمرکز بر

۱۹۶۰/۰/۹۱، گزارش گردید که بیانگر پایابی بالای است (۱۱).

روایی مقیاس وسوسی-Jerry-Yale در پژوهشی بر روی دانشجویان دانشگاه اصفهان به صورت روایی همگرا گزارش شد. همبستگی آن به وسیله پرسشنامه ۶۰ سؤالی Padua که در چهار خرده مقیاس (آلودگی، وارسی، کنترل و نگرانی) وسوسه‌های رایج را اندازه‌گیری می‌کرد، ۵۸٪ به دست آمد و بیانگر روایی به نسبت بالای آن است (۱۱).

برای سنجش فراشناخت از پرسشنامه فرم کوتاه فراشناخت Wells و همکاران استفاده شد (۱۲) که شامل ۳۰ گویه خودگزارشی است و باورهای افراد را درباره تفکرشنان می‌سنجد. پاسخ‌ها در این مقیاس بر اساس درجه‌بندی لیکرت از «موافق نیستم تا خیلی موافق» محاسبه می‌شود. این مقیاس پنج خرده مقیاس و هر خرده مقیاس شش ماده دارد. خرده مقیاس‌ها عبارتند از ۱- باورهای فراشناختی مثبت به نگرانی (نگرانی کمک می‌کند با مشکلات کنار بیایم)، ۲- باورهای فراشناختی منفی به نگرانی که بر کنترل ناپذیر و خطرناک بودن نگرانی‌ها تأکید می‌کند (وقتی نگران می‌شوم نمی‌توانم به آن پایان دهم)، ۳- کارامدی شناختی پایین (حافظه ضعیفی دارم)، ۴- باورهای فراشناختی منفی به افکاری مثل موضوعات خرافی، تنبیه، مسؤولیت و نیاز به کنترل افکار (ناتوانی در کنترل افکارم یکی از نشانه‌های بیماری است) و ۵- خودآگاهی شناختی (توجه زیادی به شیوه‌ای که ذهنم کار می‌کند، می‌کنم). این پرسشنامه برای جمعیت ایرانی ترجمه و آماده شده است. در نمونه ایرانی ضرایب Cronbach's alpha برای کل مقیاس ۹۱٪ و برای خرده مقیاس‌های کنترل ناپذیری، باورهای مثبت، آگاهی شناختی، اطمینان شناختی و نیاز به کنترل افکار به ترتیب ۰/۸۷، ۰/۸۶، ۰/۸۱ و ۰/۸۰ گزارش شده است (۱۲).

آزمون حافظه رویدادی شامل ۴۸ جمله امری کوتاه می‌باشد که بر اساس مطالعه موسوی و کرمی نوری انتخاب

است که آیا مشکلات حافظه باعث اختلال وسوسی می‌شود یا بر عکس است و این که خودآگاهی شناختی چه رابطه‌ای با این دو متغیر دارد؟ هدف از انجام این پژوهش، مقایسه دو گروه مبتلا به اختلال وسوسی-Jerry-Yale و افراد عادی در حافظه رویدادی به منظور فهم مکانیسم‌های مرتبط با کاهش عملکرد حافظه در افراد مبتلا به وسوسی و اثر شیوه فراشناختی خودآگاهی بر پردازش مستقیم حافظه رویدادی در این افراد بود.

روش بررسی

پژوهش حاضر از نوع توصیفی- مقطوعی بود. نمونه‌های پژوهش شامل ۳۰ بیمار مبتلا به اختلال وسوسی-Jerry-Yale و ۳۰ فرد عادی به عنوان گروه شاهد بود که از بین ۶۰ نفر از افراد مراجعه کننده به مرکز درمانی اعصاب و روان شیراز به صورت تصادفی ساده و با استفاده از لیست اسامی مراجعه کنندگانی که طی سه ماه (دی، بهمن و اسفند سال ۱۳۹۰) به این مرکز مراجعه کرده بودند، انتخاب شدند. مصاحبه بالینی ساختار یافته Diagnostic and statistical (DSM-IV) (manual of mental disorders-Fourth edition بیماران و مقیاس وسوسی-Jerry-Yale جهت اندازه‌گیری شدت وسوس مورد استفاده قرار گرفت. Goodman و همکاران مقیاس وسوسی-Jerry-Yale را در سال ۱۹۸۶ طراحی کردند که یک مصاحبه نیمه ساختار یافته است و به منظور ارزیابی نشانه‌ها، شدت آن‌ها و پاسخ به درمان به کار می‌رود (۱۱). این مقیاس شامل بیش از ۵۰ علامت وسوسی-Jerry-Yale از جمله افکار وسوسی در مورد پرخاشگری، مسائل جنسی و اجراء‌ها در زمینه پاکیزگی و آلودگی، وارسی، نظم و ترتیب، گردآوری و انبار کردن می‌باشد. در این مقیاس شدت وسوس بر حسب نمره کسب شده تعیین می‌گردد؛ به نحوی که نمره ۸-۰ بدون ابتلا به اختلال وسوسی-Jerry-Yale فرم خفیف، ۸-۱۵ متوسط، ۲۴-۳۱ شدید و ۳۲-۴۰ بسیار شدید می‌باشد. پایابی این مقیاس در بررسی‌های انجام شده در ایران بین

یادداشت کند. برای نیمی از افراد از نشانه فعل و برای نیمی دیگر از نشانه اسم استفاده گردید. آزمودنی برای این آزمون نیز محدودیت زمانی نداشت (۱۳).

برای اجرای آزمون‌ها از اتفاقی با نور مناسب واقع در راهروی بدون رفت و آمد با حضور مشارکت کننده و محقق استفاده شد. هر کدام از مشارکت کنندگان قبل از ورود به مکان آزمون، از نظر تمرکز اعلام آمادگی کردند و توضیحات لازم در مورد آزمون توسط محقق به آن‌ها داده شد. معیارهای ورود به مطالعه شامل دریافت تشخیص اختلال وسوسی- جبری (در مورد گروه شاهد تشخیص بالینی غیر از وسوساً)، سن بین ۲۰-۴۰ سال و تحصیلات فوق دیپلم به بالا و معیارهای خروج شامل تشخیص‌های بالینی روان‌شناختی (شامل اختلالاتی که فرد نسبت به اختلال خود بینش ندارد و ارتباطش با واقعیت قطعی شود) بود که تمام تشخیص‌ها پیش‌تر توسط روان‌پژوهشک مرکز انجام گرفت. قبل از اجرای هر گونه آزمون با افراد منتخب توسط مسؤول درمانگاه تماس گرفته شد و پس از کسب رضایت، از آن‌ها برای شرکت در پژوهش دعوت به عمل آمد. توضیحات لازم در مورد هر یک از آزمون‌ها قبل از اجرای هر یک از مراحل به افراد داده شد و سپس آزمون‌ها انجام گردید. همچنین جهت حفظ اطلاعات شخصی، نام و نام خانوادگی در هیچ یک از آزمون‌ها از افراد درخواست نشد. مصاحبه ساختار یافته DSM-IV تکمیل پرسشنامه و آزمون حافظه توسط دانشجوی دکتری روان‌شناسی انجام گرفت.

نتایج

در پژوهش حاضر سطح خودآگاهی شناختی و عملکرد حافظه رویدادی در دو گروه افراد بیمار و عادی بررسی شد. جدول ۱ اطلاعات دموگرافیک مربوط به مشارکت کنندگان را نشان می‌دهد.

گردید (۱۳). بهمنظور بررسی انواع حافظه رویدادی (شامل ۳ نوع حافظه رویدادی کلامی، عملی و تصویرسازی)، ۴۸ جمله امری به سه فهرست ۱۶ جمله‌ای تقسیم و هر فهرست برای تکالیف کلامی، عملی و تصویرسازی به کار برد شد. روش اندازه‌گیری تکالیف کلامی و عملی بدین صورت بود که جملات به صورت شنیداری به افراد ارایه می‌شد و برای تکلیف عملی مشارکت کننده باید با وسیله‌ای که هم زمان با شنیدن جمله در اختیارش قرار می‌گرفت، آن عمل را انجام می‌داد و به‌خاطر می‌سپرد. در تکلیف تصویرسازی، مشارکت کننده باید با شنیدن جمله آن را در ذهن خود تصویرسازی می‌کرد و به‌خاطر می‌سپرد. بهمنظور خشی کردن هر گونه اثر احتمالی ترتیب یا تأثیر، جملات در هر فهرست با فهرست دیگر متفاوت بود؛ به‌طوری که ۴۸ جمله به‌طور مساوی در بین فهرست‌ها هم برای تکالیف کلامی و هم تکالیف عملی و هم تکالیف تصویرسازی به کار رفت. برای همه آزمودنی‌ها ابتدا فهرست کلامی استفاده شد و ترتیب ارایه فهرست‌های عملی و تصویرسازی به صورت تصادفی در هر گروه تغییر می‌کرد. دلیل ارایه فهرست کلامی در ابتدا این بود که آزمودنی‌ها از راهکارهای عملی و تصویرسازی در رمزگردانی کلامی استفاده نکنند.

برای سنجش آزمون‌های حافظه رویدادی از یادآوری آزاد و یادآوری با کمک نشانه استفاده گردید. در آزمون یادآوری آزاد برگه سفیدی به فرد داده شد و از او درخواست گردید هر تعداد از جملات را که به‌خاطر می‌آورد به‌هر ترتیبی که می‌خواهد روی کاغذ یادداشت کند. آزمودنی از نظر زمانی هیچ محدودیتی نداشت. پس از آن آزمون یادآوری با کمک نشانه انجام گرفت که نشانه سرنخ‌هایی شامل افعال یا اسمی که در فهرست جملات موجود بود، به افراد نشان داده شد و از او درخواست گردید با توجه به نشانه‌ها هر تعداد جمله را که به‌خاطر می‌آورد،

جدول ۱. اطلاعات دموگرافیک مربوط به مشارکت کنندگان

نام گروه	سن (میانگین ± انحراف معیار)	جنسیت	تحصیلات	شغل
مبتلاء و سواسی	$27/26 \pm 5/43$	مرد (۱۵ نفر)	فوق دیپلم (۹ نفر)	آزاد (۶ نفر)
گروه شاهد	$27/23 \pm 4/82$	زن (۱۵ نفر)	لیسانس (۱۹ نفر) فوق لیسانس به بالا (۲ نفر)	کارمند (۵ نفر) سایر مشاغل (۹ نفر)
گروه شاهد	$27/23 \pm 4/82$	مرد (۱۵ نفر)	فوق دیپلم (۵ نفر)	فوق دیپلم (۱۲ نفر)
		زن (۱۵ نفر)	لیسانس (۲۰ نفر) فوق لیسانس به بالا (۵ نفر)	لیسانس (۱۳ نفر) فوق لیسانس به بالا (۵ نفر)

۲، مقدار ضریب عدم تعیین $0/208$ بود (سطح معنی‌داری $0/001$) و این امر بدین معنی است که رابطه میان ترکیب خطی متغیرهای وابسته با متغیر مستقل معنی‌دار می‌باشد. نتایج نهایی در جدول ۳ آرایه شده است.

یافته‌های جداول ۲ و ۳ نشان می‌دهد که در افراد مبتلا به اختلال وسوسی- جبری به طور معنی‌داری افزایش سطوح خودآگاهی شناختی و کاهش عملکرد حافظه رویدادی نسبت به گروه شاهد وجود داشت. بر طبق داده‌های جدول

جدول ۲. اثرات مربوط به آزمون‌های چند متغیره برای مقایسه گروه‌ها در حافظه رویدادی و خودآگاهی شناختی

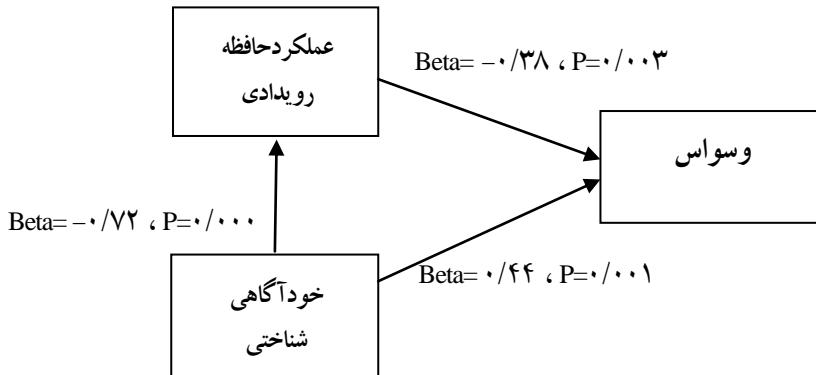
مقدار	F	درجه آزادی فرضیه	درجه آزادی خطای معنی‌داری (P)	سطح معنی‌داری	مجزور اتا
$0/792$	$41/18$	۵	54	$0/001$	$0/792$
$0/208$	$41/18$	۵	54	$0/001$	$0/792$
$3/81$	$41/18$	۵	54	$0/001$	$0/792$
$3/81$	$41/18$	۵	54	$0/001$	$0/792$

جدول ۳. آزمون MANOVA جهت مقایسه دو گروه افراد مبتلا به وسوسی و افراد عادی در خودآگاهی شناختی و حافظه رویدادی

نسبت F	سطح معنی‌داری (P)	افراد عادی		افراد مبتلا به وسوسی		خودآگاهی شناختی حافظه رویدادی کلامی حافظه رویدادی عملی حافظه رویدادی تصویرسازی ذهنی
		میانگین	انحراف معیار	میانگین	انحراف معیار	
$0/023$	$11/58$	$3/61$	$16/59$	$3/20$	$18/61$	خودآگاهی شناختی
$0/001$	$12/22$	$3/11$	$14/32$	$2/55$	$10/21$	حافظه رویدادی کلامی
$0/010$	$13/60$	$3/10$	$14/33$	$2/33$	$11/61$	حافظه رویدادی عملی
$0/017$	$13/21$	$3/12$	$13/91$	$2/25$	$12/10$	حافظه رویدادی تصویرسازی ذهنی

$Beta = -0.001 < P$) نشان داد که این رابطه معنی دار می باشد. در گام سوم یعنی بررسی رابطه بین متغیر میانجی (عملکرد حافظه رویدادی) و متغیر ملاک (وسواس)، ضریب رگرسیون استاندارد رابطه معنی داری را نشان داد ($Beta = -0.001 < P$). طبق شکل ۱ با ورود متغیر میانجی (عملکرد حافظه رویدادی) به معادله، پیش بینی ضریب رگرسیون استاندارد (پتا) بین متغیر پیش بین (خودآگاهی شناختی) و متغیر ملاک (وسواس) از 0.001 به -0.001 کاهش می یابد، اما این رابطه همچنان معنی دار است ($P = 0.001$). این نتیجه نشان می دهد که عملکرد حافظه رویدادی، متغیر میانجی سهمی بین خودآگاهی شناختی و وسواس است.

همان طور که یافته های جدول ۳ نشان می دهد، عملکرد افراد مبتلا به وسواس در هر ۳ نوع حافظه رویدادی (کلامی، عملی و تصویرسازی ذهنی) نسبت به افراد عادی در سطح پایین تری قرار داشت. به منظور بررسی رابطه بین حافظه رویدادی، خودآگاهی شناختی و وسواس و خودآگاهی نقش میانجی حافظه رویدادی بین وسواس و خودآگاهی شناختی، از تحلیل میانجی Baron و Kenny استفاده شد (۱۴). در گام اول یعنی بررسی رابطه بین متغیر پیش بین (خودآگاهی شناختی) و متغیر میانجی (عملکرد حافظه رویدادی)، ضریب رگرسیون استاندارد ($Beta = -0.001 < P$) نشان داد که این رابطه معنی دار است. گام دوم یعنی بررسی رابطه بین متغیر پیش بین (خودآگاهی شناختی) و متغیر ملاک (وسواس)، ضریب رگرسیون استاندارد

شکل ۱. تحلیل میانجی با روش Baron و Kenny برای بررسی نقش میانجی متغیر عملکرد حافظه رویدادی بین خودآگاهی شناختی و وسواس

فرایندهای را در مورد فرایندهای ذهنی خود و همچنین نیاز بالایی را برای بازبینی، ارزیابی و کنترل افکارشان نشان می دهند که همین امر سطح خودآگاهی شناختی آنها را بالا می برد. به نظر می رسد تمرکزی که افراد مبتلا به وسواس بر فرایندهای ذهنی خود نشان می دهند در یادگیری و حافظه آنان تداخل ایجاد می کند (۱۶).

در واقع می توان گفت که خودآگاهی شناختی نوعی فعالیت شناختی است که در خلال یک موقعیت عملکرد، با

بحث در پژوهش حاضر رابطه خودآگاهی شناختی و حافظه رویدادی در افراد مبتلا به وسواس و عادی بررسی شد. افراد مبتلا به اختلال وسواسی - جبری به طور معنی داری افزایش سطوح خودآگاهی شناختی را نسبت به گروه شاهد نشان دادند. می توان این گونه نتیجه گرفت که اختلال وسواسی - جبری با نابهنجاری های فراشناختی مشخص می شود (۱۵). بنابراین افراد مبتلا به اختلال وسواسی - جبری نوعی آگاهی

در حالی که سعی می‌کنند رد جزئیات حافظه را نگه دارند، ممکن است نکات اصلی و کلی داستان را از دست بدهند (۱۸).

به طور خلاصه می‌توان گفت، سطوح بالای خودآگاهی شناختی در افراد مبتلا به اختلال وسوسی- جبری موجب می‌شود تکالیف شناختی که تلاش شناختی بالایی را نیاز دارد (مانند رمزگردانی و به خاطر سپردن مواد کلامی)، با مشکل مواجه شود؛ چرا که منابع توجه متمرکز در انسان محدود است. متمرکز بر فرایندهای ذهنی باعث می‌شود که افکار مزاحم نامریوطی وارد هشیاری شوند که در نتیجه منجر به وسوس می‌شوند. بنابراین مفهوم خودآگاهی شناختی فراینده در افراد مبتلا به وسوس می‌تواند هم آسیب‌شناسی وسوس و هم کاهش عملکرد حافظه رویدادی را تبیین نماید. Wells راهکارهای درمانگری فراشناختی را در این باره توصیه می‌کند که می‌تواند توجه متمرکز بر خود را کاهش دهد و کنترل افکار را بالا برد. در این راهکار ابتدا از مشارکت کنندگان در خواست می‌گردد که بر خودشان متمرکز کنند و سپس در حالی که بر فعالیت بیرونی متمرکز کرده‌اند تصور و پیش‌بینی کنند که چقدر می‌توانند در متوجه توجه بیرونی موفق عمل نمایند. این کار می‌تواند نشانه‌های وسوس و مشکلات حافظه کلامی را در افراد مبتلا به اختلال وسوسی- جبری کاهش دهد (۵). بررسی اثربخشی این مدل درمانی در پژوهش‌های آینده داخلی پیشنهاد می‌گردد. بیشتر تبیین‌ها در مورد رابطه خودآگاهی شناختی و وسوس مختل شدن عملکرد، حافظه رویدادی کلامی را مورد بحث قرار داده‌اند که پژوهش حاضر را نیز با محدودیت تبیین مواجه نموده‌اند.

نویسنده‌گان این مقاله انجام پژوهش‌های آتسی را با در نظر گرفتن حافظه رویدادی کلامی و عملی به صورت مجزا و بررسی رابطه جداگانه هر کدام با وسوس و خودآگاهی شناختی پیشنهاد می‌کنند.

فرایندهای انتخابی مرتبط با تکلیف و توجه پایدار در رقابت است. بنابراین یک شخص با خودآگاهی شناختی بالا ممکن است همواره تحت شرایطی باشد که در آن توجه بین فرایندهای مختلف تقسیم شده است (۱۷). در پژوهش حاضر بین حافظه رویدادی کلامی و خودآگاهی شناختی همبستگی معنی‌داری مشاهده شد. یافته‌های Exner و همکاران نشان داد که عملکرد حافظه رویدادی کلامی در افراد مبتلا به وسوس به طور معنی‌داری پایین‌تر از گروه شاهد بود (۱۸) که با نتایج مطالعه حاضر همسو است.

در تبیین یافته پیشین می‌توان این گونه در نظر گرفت که در خلال رمزگردانی اطلاعات کلامی پیچیده (به‌طور مثال یک جمله کوتاه در خرده آزمون حافظه رویدادی)، ظرفیت توجه از پردازش و ذخیره اطلاعات کلامی ورودی به سمت فرایندهای فراشناختی نامرتبط با تکلیف یعنی متوجه بر خود منحرف می‌شود. در واقع عملکرد در تکالیف حافظه کلامی که نیازمند توجه پایدار و پردازش معنایی طولانی‌تر می‌باشد (مانند یک متن منسجم)، ممکن است به‌طور ویژه در خلال رمزگردانی بیشتر از زمان بازیابی به‌وسیله انحراف فرایندهای فراشناختی مختل شود. پژوهش‌های پیشین نشان داده‌اند که عملکرد حافظه رویدادی به‌عنوان یک متغیر میانجی بین خودآگاهی شناختی و اختلال وسوس عمل می‌کند (۱۹). همچنین مشکلات افراد مبتلا به وسوس در به‌خاطر آوردن اطلاعات کلامی منسجم و پیچیده ممکن است با کاهش توانایی در پردازش معنایی مرتبط باشد. این افراد همچنین در استخراج مفاهیم معنایی از جملات پیچیده مشکل دارند (۱۶). پردازش معنایی ضعیف از رمزگردانی ماده کلامی جدید جلوگیری می‌کند. افزایش متوجه بر خود نوعی راهکار شناختی است که در افراد مبتلا به وسوس وجود دارد و ممکن است آن‌ها را مجبور سازد که یک راهکار غیر مؤثر را زمانی که جملات را یادآوری می‌کنند، اتخاذ کنند؛ یعنی

References

1. Kuelz AK, Hohagen F, Voderholzer U. Neuropsychological performance in obsessive-compulsive disorder: a critical review. *Biol Psychol* 2004; 65(3): 185-236.
2. Muller J, Roberts JE. Memory and attention in Obsessive-Compulsive Disorder: a review. *J Anxiety Disord* 2005; 19(1): 1-28.
3. Mehrabizadeh Honarmand M, Davodi I, Shokrkon H, Najarian B. The roles of cognitive and personality factors, family background and perceived stress in prediction of obsessive compulsive disorder. *Journal of Education and Psychology* 2007; 14(1-2): 27-56. [In Persian].
4. Moritz S, Jacobsen D, Willenborg B, Jelinek L, Fricke S. A check on the memory deficit hypothesis of obsessive-compulsive checking. *Eur Arch Psychiatry Clin Neurosci* 2006; 256(2): 82-6.
5. Wells A. Cognition About Cognition: Metacognitive Therapy and Change in Generalized Anxiety Disorder and Social Phobia. *Cognitive and Behavioral Practice* 2007; 14(1): 18-25.
6. Babapour Kheiroddin J, Poursharifi H, Hashemi T, Ahmadi E. The relationship of meta-cognition and mindfulness components with obsessive beliefs in students. *Journal of School Psychology* 2013; 1(4): 124-30. [In Persian].
7. Goldman BL, Martin ED, Calamari JE, Woodard JL, Chik HM, Messina MG, et al. Implicit learning, thought-focused attention and obsessive-compulsive disorder: a replication and extension. *Behav Res Ther* 2008; 46(1): 48-61.
8. Harris L, Cranney J. Event-based prospective memory and obsessive-compulsive disorder intrusive obsessional thoughts. *Australian Journal of Psychology* 2012; 64(4): 235-42.
9. Lysaker PH, Dimaggio G, Buck KD, Callaway SS, Salvatore G, Carcione A, et al. Poor insight in schizophrenia: links between different forms of metacognition with awareness of symptoms, treatment need, and consequences of illness. *Compr Psychiatry* 2011; 52(3): 253-60.
10. McEvoy PM, Mahoney A, Perini SJ, Kingsep P. Changes in post-event processing and metacognitions during cognitive behavioral group therapy for social phobia. *J Anxiety Disord* 2009; 23(5): 617-23.
11. Banihashemian K, Etesami Pour R. Investigation of obsessive-compulsive disorder and assessment of obsessionality as a personality trait in patients with complex partial seizure. *Tehran Univ Med J* 2010; 68(2): 121-7. [In Persian].
12. Sharreh H, Gharaie B, Vahid MK. Comparison of Metacognitive Therapy, Fluvoxamine and Combined treatment in Improving Metacognitive Beliefs and Subjective Distress of Patients with Obsessive-Compulsive Disorder. *Adv Cogn Sci* 2011; 12(4): 45-59. [In Persian].
13. Mousavi Sh, Kormi-Nouri R. A Comparison of Semantic and Episodic Memory in Deaf and Hearing Students. *Adv Cogn Sci* 2009; 10(4): 83-93. [In Persian].
14. Baron RM, Kenny DA. The moderator-mediator variable distinction in social psychological research: conceptual, strategic, and statistical considerations. *J Pers Soc Psychol* 1986; 51(6): 1173-82.
15. Pinto MA, Lliceto P, Melogno S. Argumentative abilities in metacognition and in metalinguistics: a study on university students. *European Journal of Psychology of Education* 2012; 27(1): 35-58.
16. Dadlani P, Sinitsyn A, Fontijn W, Markopoulos P. Aurama: caregiver awareness for living independently with

- an augmented picture frame display. *Ai & Society* 2010; 25(2): 233-45.
17. Savage CR, Deckersbach T, Wilhelm S, Rauch SL, Baer L, Reid T, et al. Strategic processing and episodic memory impairment in obsessive compulsive disorder. *Neuropsychology* 2000; 14(1): 141-51.
18. Exner C, Martin V, Rief W. Self-Focused Ruminations and Memory Deficits in Obsessive-Compulsive Disorder. *Cognitive Therapy and Research* 2009; 33(2): 163-74.
19. Solem S, Haland AT, Vogel PA, Hansen B, Wells A. Change in metacognitions predicts outcome in obsessive-compulsive disorder patients undergoing treatment with exposure and response prevention. *Behav Res Ther* 2009; 47(4): 301-7.

Cognitive Self-Awareness and Episodic Memory in Patients with Obsessive Compulsive Disorder and Healthy Individuals

Razieh Etesamipour, M.Sc.^{1*}, Fatemeh Golestan-Jahromi, M.Sc.²

1. Lecturer, Department of Psychology, Payame Noor University, Tehran, Iran

2. Ph.D. Student, Department of Educational Psychology, School of Educational and Psychological Sciences, Shahid Chamran University of Ahvaz, Ahvaz, Iran

* Corresponding author; e-mail: r.eatesami@gmail.com

(Received: 24 Feb. 2013 Accepted: 16 April 2014)

Abstract

Background & Aims: Recent studies have indicated memory dysfunction in individuals with obsessive compulsive disorder (OCD). The present study aimed to examine the relationship between cognitive self-awareness and episodic memory performance in patients with OCD and healthy individuals.

Methods: In the present study, 30 patients with OCD and 30 normal individuals in the Shiraz Professional Center of Psychiatry, Shiraz, Iran, were randomly selected. The Yale-Brown Obsessive Compulsive Scale (Y-BOCS), clinical interview, Wells' Metacognitions Questionnaire, and verbal, function, and mental imagination encoding were used. In order to compare groups in terms of episodic memory and cognitive self-awareness and investigate the relationship between variables, MANOVA and the mediation analysis were, respectively, used.

Results: Findings showed lower episodic memory performance in participants with OCD, but indicated higher cognitive self-awareness in these individuals as compared with normal subjects. Moreover, episodic memory performance played a mediator role between cognitive self-awareness and OCD.

Conclusion: High self-awareness in individuals with OCD explains both obsessional pathology and decreasing of episodic memory performance. Metacognition treatments can decrease self-awareness and increase thought control.

Keywords: Cognitive self-awareness, Episodic memory, Obsessive compulsive disorder

Journal of Kerman University of Medical Sciences, 2015; 22 (1): 32-41